

Ola Mørkens

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder.»

Nr. 7

August — September 1954

4. årg.

Det største i verden.

Det største i verden er kjærligheten. Og den største i verden er den som elsker mest. Ingen har så høy moral som den som er fylt av kjærligheten som sitt livs lov. Og ingen har så lav moral som den som forkynner hatet og lever deretter. Han fortjener ikke å kalles menneske, men er et utskudd.

Kristus har satt Guds kjærlighet inn i verden. Derfor fortjener han hele menneskehets takk og tilbedelse; for kjærligheten er livets lys.

Og vi som er hans disipler, vi skal være kjærlighetens fakkellærere. Overalt hvor der er mørkt og trist, og hvor livets byrder er tunge å bære, der skal vi møte opp med en kjærlighet som er forståelsesfull og hjelpsom.

Vi vil det, fordi samlivet med Kristus driver oss til det. Hvor den ikke driver oss til det, er der heller intet samliv med ham, ingen levende kristendom. Men det faller ikke lett å øve kjærlighet over alle uten forskjell. Og deg er det Kristi vilje og Kristi bud. Han sier: «Elsk eders fiender!» Når han sier det, går han ut fra som gitt at fiendskapet ikke finnes på hans disiplers side. De kan ikke huse fiendtlige følelser i sitt hjerte, ikke hev-

ne seg, ikke ville skade noen. Det skulle bare mangle. Det ville bety, at det liv som hans ånd har skapt i vårt hjerte ikke fantes der mere.

Det er dem som huser fiendtlige følelser mot oss han befaler oss å elske.

Kirkegårdene skal bli penere.

Kirkedepartementet har nå ansett egen kirkegårdskonsulent, hagearkitekt Karen Reistad, som vil få som oppgave å bistå menighetene med å gjøre våre kirkegårder så vakre som mulig. - Det er sagt at et folks kulturstandard kan bedømmes ut fra den måten hvorpå de steller de avdødes graver. Sikkert er i hvert fall at det har stor betydning at kirkegårdene blir holdt så vakre som mulig og avstempt etter natur og omgivelser. Et viktig problem er her også utföringen av selve gravstenene minnestøttene, som stundom kan late endel tilbake å ønske.

Det vil nå være høye til for alle menigheter som arbeider med spørsmålet, å henvende seg til konsulenten og få gode faglige råd for arbeidet.

Enhver av oss vet av egen erfaring hvor vanskelig det kan være, og hva vi kan lide under dette. Men vi skal ikke slå oss til ro med det. Det er ikke over evne. Ellers hadde Kristus ikke befalt det. Over et uomvendt menneskes evne er det. Men over deres som eier troens liv og får sin kraft fra den oppstandne og levende Kristus, er det ikke. Kristi kjærlighet driver. Den gir ikke hjertet fred, før det kommer gjennom vanskeligheten og oppdager at kjærligheten har seiret.

Hvem har det så vondt som den som lever med hat og uvilje i sitt hjerte? Hvordan blir Guds kjærlighet i ham? Han er utenfor Guds velsignelse. Han kan ikke føle finere glede; han kan ikke brukes av Herren. Hatet forgifter hele hans liv. Og omvender han seg ikke, er der intet håp for ham.

Men intet er mektig til å omvende ham som dette at hans fiendskap møtes med kjærlighet i Kristi Ånd.

Kanskje nettopp derfor har Gud sendt din fiende i din vei. Han har lagt ham på ditt hjerte, for at du skal erfare at kjærligheten er det største i verden.

Religionen en privatsak?

Vi er arvetakere av en kultur som er påvirket av kristendommen på en så dyptgående måte at det ikke er noen overdrivelse å påstå at den likefram utgjør dens åndelige grunnlag.

Hvordan kan vi om vi virkelig vil verne om denne kultur, se det som en privatsak om man forsømmer dette åndelige grunnlaget og lar det forvitre, spør med rette den kjente svenske skolemannen Alf Ahlberg, og fortsetter: Er det ikke som man ville bygge videre på et hus mens man stiller seg likegyldig til hvorvidt grunnmuren raser ut? Om demokrati og menneskeverd tales det i våre dager inntil kjed-sommelighet, og de betraktes på ingen måte som en privatsak. I skoleverket hevdes prinsipielt at oppseding til demokrati er den nye skolens viktigste oppgave. At barna alt på et tidlig tidspunkt oppsedes i denne ånd, betraktes tydeligvis ikke som noen åndelig voldtekts mot barnas vergeløse sjeler! Og det enda demokratiet jo bygger på visse grunnverdier som ikke er selvklaare, men historisk betinget.

Er det ikke underlig inkonsekvent at man her ikke taler om «Propaganda?» Konsekvensen ville være, slik ordet brukes i dag, at man burde legge fram for barna et prøvekart over alle mulige samfunnsanskuelser - demokrati, nasisme, kommunisme etc. og idet man framstiller dem så objektivt som mulig, sa til barna: Nå får dere selv ta stilling og velge!

For naturligvis kan ingen vurdering av disse former «bevises». I enhver slik ønskelse fins det - og må finnes - et element av tro. Den som forsvarer en demokratisk oppseding, går altså også ut fra visse trosforestillinger som

han vil at barna skal få. Besynderlig nok kalles ikke dette propaganda!

Den enkle sannhet er at propaganda betyr forsøk på å plante inn i barnet visse trosforestillinger, så er ingen oppseding overhode mulig, uten «propaganda». Oppseding innebærer nemlig alltid at man søker å få den som skal oppsedes til å godta visse normer og handle etter dem. Om jeg f. eks. underviser i litteraturhistorie, så gjør jeg alltid et utvalg etter visse vurderinger. Dette er så selvvinnende at det er flaut å peke på det. Men det underlige er at når det blir tale om religion, da oppholder det selvvinnende å være selvvinnende.

Bibler til Orkanger aldersheim.

Orkanger aldersheim ble tatt i bruk i begynnelsen av august. Men den egentlige overrekkelse av bygget til kommunen fant sted 3. september. For ca. 100 innbudte holdt kommunen middag.

Alle som farer litt gjennom bygda har sett det ruvende bygget på Bårdshaug. Farge og stil blir forskjellig bedømt. For mange virker det jo uvant. Det stikker seg noe ut fra omgivelsene. Men alt innafor veggene sikter på velvære og komfort. Her er visst alt et moderne hushold kan ønske seg, i stor målestokk sjølsagt. Det er jo ikke alle hushold som trenger slik ruvende stekepanne som aldersheimens, for eksempel. For tida huser heimen ca. 18 pensjonærer. Vi ønsker at de gamle virkelig må finne det heimen

er tenkt til: alders kvile. Her er stoler for den trøtte, og senget som tar vel imot en verkbrotten kropp. Men skal det bli det fulle utbytte, må også hjertet eie fred med Gud.

Det har kommet mange vakre gaver til heimen. Å nevne opp alt er det ikke rom for i bladets beskjedne spalter. Nevnte kvell overrakte pastor Olsen fra Orkanger indremisjons kvinneforening 15 bibler til fordeling på rommene. En vel gjennomtenkt gave. Meningen er at det med tid og råd skal komme 15 bibler til, slik at det blir en for hver av de påtenkte 30 pensjonærer. Det er rett og riktig at denne gaven kom. Men en beundrer likevel gierens omtanke. Det er en ekte indremisjonsoppgave dette: å spre Guds ord, å så ved alle vann. Vi ønsker en god alderdom for alle våre venner på de to aldersheimene. Det ligger jo en på den andre sia av vegen og. Det er sent å begynne søker etter frelse når en er blitt langt tilårskommen. «Når jeg betenker de mange år som jeg i synden har levet, finnes så mangt et syndsår dypt i erindringen skrevet». Det er sent. Men enda er det håp dersom det søkes av hele hjertet. Det er Frelserens eget løfte at den som søker skal finne.

O.

Glem det!

Sett et segl for dine lepper og glem det gode du har utført. Når du har vært vennlig, når din kjærlighet har funnet vei ut i verden og gjort sin gode gjerning, dra deg så tilbake i skyggen og nevn intet om det. Kjærligheten skjuler seg for seg selv.

(Henry Drummond).

Prostimøtet 1954.

Et år gikk rundt, og tirsdag 29. juni var prostiets sokneråd samlet til møte igjen, denne gangen i Orkdal.

Opmøtet var bare middelmådig; ca. 50 %. En møttes ved Orkdal kirke, og reiste så ned til Fannrem for å få det kroppen trenge. I den kalde juniformiddagen var det godt å benkes i Øyseters kjeller omkring varm kaffe og en solid frokost.

Møtene ble holdt i og ved kirken. Res. kap. ved Nidarosdomen, Agnar Sandvik, holdt formiddagens foredrag: Vår kirkes gudstjeneste. Det fengslende foredraget åndet av kjærlighet til gudstjenesten. Det ga mye å tenke på både for menighetslemler og prest, og brakte flere nye positive tanker. Dessverre ble det ikke tid til noen samtale. Det aktuelle emnet hadde nok utløst mange spørsmål og ytringer fra mannen i benken.

Om ettermiddagen møtte fylkesgartner Alfsnes opp og førte oss rundt på kirkegården. Konkret og inspirerende la han ut om kirkegårdsstell og kirkegårder. Med øvet øye fant han fram ting som fortjente ros og de som fortjente det motsatte. Her var mye å lære for kirkegårdsinteresserte. Og det er vel alle soknerådslemler? - Det koster å holde kirkegårdene vakre. Det tyngste løft er nok «nybrotsarbeidet» og nyanskaffinger. Men det lønner seg.

Ved det korte forhandlingsmøtet etter kirkegårdsrunden ble sokneprest Stubbråten, Rennebu, gjenvalt til formann for prostimøtene, og hjelpeprest Østerås, Meldal, til sekretær.

Det er utrolig hvor fort en dag går. Ingen synlig sol gladet bak åsene; men avslutningen på dagen nærmet seg likevel. Ved

nattverdgudstjenesten talte sokneprest Børset, og forrettet sammen med res. kap. Leergaard.

O.

Du skal gå i kirke!

Du skal gå i kirke, fordi Jesus gikk i kirke. Det var hans skikk å gå i synagogen - jødernes «kirke» - når jødene hadde hviledag.

Fra han var gutt gikk han dit og hørte med andakt de hellige tekster bli lest opp og forklart.

Som voksen beholdt han denne skikk.

Dette betyr jo at du finner deg kald og uten lust til å tro, å takke og tenke på din kjære Frelser og all den velgjerning som han har vist mot deg med sin bitre lidelse for å forløse deg fra synd, død og djevel, og gjøre deg rettferdig, åndelig levende og evig salig. Hvordan vil du varme deg opp mot slik kulde og ulyst? Hvorved vil du live opp igjen troen din? Hvordan vil du vekke deg selv opp til å takke og love? Vil du vente til dette kommevir av seg selv? Eller venter du at djevelen skal gi deg anledning til det?

Det blir aldri noe av dette. Her ved dette nattverdens sakrament må du holde deg framme og opplive ditt sinn. Her er en ild som kan tenne våre sjeler. Her må du derfor besinne deg på nøden og fattigdommen din og høre og tro din Frelsers velgjerning mot deg. Da skal ditt hjerte bli helt annerledes enn før og tenke andre tanker.

Når skal jeg gå til alters?

Slik svarer Luther på dette spørsmålet:

Om du ellers ikke hadde noen grunn til å gå til nattverden, og heller ikke noen nød drev deg til det, ville det ikke være ille nok og nød nok at du kjente deg kald og uten lust til dette sakrament?

Dette betyr jo at du finner deg kald og uten lust til å tro, å takke og tenke på din kjære Frelser og all den velgjerning som han har vist mot deg med sin bitre lidelse for å forløse deg fra synd, død og djevel, og gjøre deg rettferdig, åndelig levende og evig salig. Hvordan vil du varme deg opp mot slik kulde og ulyst? Hvorved vil du live opp igjen troen din? Hvordan vil du vekke deg selv opp til å takke og love? Vil du vente til dette kommevir av seg selv? Eller venter du at djevelen skal gi deg anledning til det?

Det blir aldri noe av dette. Her ved dette nattverdens sakrament må du holde deg framme og opplive ditt sinn. Her er en ild som kan tenne våre sjeler. Her må du derfor besinne deg på nøden og fattigdommen din og høre og tro din Frelsers velgjerning mot deg. Da skal ditt hjerte bli helt annerledes enn før og tenke andre tanker.

På trengselens dag

Da jeg en gang kom ned fra fjellet, satte jeg meg i en port for å hvile. Da kom en liten fugl hjelpeført drivende med vinden, som ført den avsted. Fra motsett kant kom en hauk og slo ned på den for å gjøre den til sitt bytte. Fuglen var utsatt for fare fra begge kanter og havnet i fangset mitt. Den var ellers av et slag som ikke søker selskap med

menneskene. Men på trengselens dag var jeg en god tilflukt.

På samme måten vil lidelsens storm drive oss inn i Guds favn.

Sundar Singh.

Av kirkens ordbok.

Halleluja

er hebraisk: Hallelu Jah (Jah, forkortet av Jahve) Lov Herren: Tonen skal ligge på siste stavelse, Guds navn. Det forekommer ofte i Davidsalmene som over- eller underskrift og er da blitt sunget ved begynnelsen eller slutten av de gudstjenestlige lovsanger. I det nye testamente finnes det som ledd i den himmelske lovsang Åpenbaringen 19, 1 fg. Derfra er det gått over i kirkens gudstjeneste.

Amen

er også et hebraisk ord som betyr sandelig, men også kan uttrykke et ønske - Den gamle greske oversettelse av det Gamle Testamente som ble brukt i urkirken, gjengir det: Må det skje! Det brukes nemlig som uttrykk for at menigheten tilstemmer en bønn eller en lovprisning, se f. eks. 1. Krøn. 16, 36. Ps. 41, 14, 1. Kor. 14, 14, men kan også tilføyes av den lovprisende eller bedende selv (Rom. 9, 5. 15, 33). Amen tjener også til å bekrefte en profetisk sannhet. Derfor sier Paulus at alle Guds løfter får ved Kristus sitt amen (2. Kor. 1, 20). Kristus kalles endog selv Amen (Åpb. 3, 14).

Men særlig er å merke at Jesus bekrefter sine egne ord med amen - sannelig sier jeg eder (30 ganger hos Matteus) - eller med det dobbelte amen: sannelig, sannelig (25 ganger hos Johannes). I kirken er det blitt tradisjonelt å slutte både Fadervår og andre bønner

med amen, som Luther treffende omskriver så: Det skal visseleg skje!

Maran ata

er et arameisk uttrykk som åpenbart stammer fra modernenigheten i Jerusalem. Det forekommer bare en enkelt gang i det Nye Testamente, 1. Kor. 16, 22, midt i det ellers greske språk. Paulus forutsetter da at korintermenigheten har kjent uttrykket. Utenfor N. T. Finner en det i en urgammel nattverdbønn (i den såkalte Apostellære), og det er vel fra nattverdliturgien korinterne har kjent det. Dele man uttrykket som vår bibel: Maran ata, betyr det, som det er forklart bak i den: Vår Herre kommer! Men de fleste nyere utleggere er enige om å dele det Maranata, og da blir betydningen: Vår Herre, kom! Det er med andre ord den samme bønn som vår bibel slutter med: Kom, Herre Jesus!

Olaf Moe.

Umulig —

- Hvorfor ikke forsøke med kristendommen. Nå har man i totusen år hårdnakket fulgt det gamle ord: «Ikke denne, men Barrabas!»

Kristi lærer er aldri i denne tidsalder blitt tillempet hverken i politisk henseende eller i andre samfunnspørsmål. Jeg er villig til å erkjenne at jeg etter i snart seksti år å ha studert verden og menneskene ikke ser noen annen vei ut av elendigheten i verden enn den Kristus har anvist, og som han selv ville gå om han i dag skulle påta seg en moderne praktisk politikers arbeid. Å styre verden uten religion er umulig.

(Bernhard Shaw).

Intet kirkemøte i høst.

Som kjent består fremdeles den frivillige kirkeordningen i vår kirke med frivillig kirkerråd og kirkelig landsmøte, også etter gjennomføringen av den lovfesteordningen.

Etter den første ordningen skulle det i høst ha vært holdt frivillig kirkemøte. Det er imidlertid på det rene at det ikke blir noe slikt møte i høst. Årsaken er at man vil vente og se når landsmøtet for bispedommene rådene blir holdt. Rådene skal en gang i valgperioden komme sammen til et fellesmøte, som vil få karakteren av et kirkelig landsmøte, selv om det ikke kommer til å bestå av mer enn henimot 50 medlemmer.

Da rådene ble valgt i vår er det sannsynlig at det ikke blir noe slikt landsmøte før om to eller tre år.

Det frivillige kirkerråd som ble valgt på landsmøtet for tre år siden, består av biskop Smemo (form.), biskop dr. Berggrav, direktør Margrethe Parm, skipsredrer Arnt Mørland, bibelskolelærer G. Mevik, generalsekretær Einar Amdahl, biskop Skard, ekspedisjonssjef Kr. Hansson, stortingsmann Lars Sæter.

Kast brødet ditt på vatnet.

Då eg var smågut, kom ein ferdatar og budde hjå oss. På møte om kvelden luta han ut nokre fine notisbøker med blyant. Eg var mykje vonbroten over at eg ikkje vart mellom dei som vann. Truleg såg han det, for når vi kom heim, tok han opp ei og gav meg.

Men førti år seinare kom eg på ferd til ei ukjent bygd. Då han

MENIGHETSBLAD FOR ORKDAL PRESTEGJELD

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4,- pr. år.

Redaktør: Res. kap. Leergaard.

Medvirkende: Prost Dr. A. Skrondal og pastor O. Olsen.

Kasserer: lærer Nils Ofstad.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Frk. Ingeborg Krogstad.

For Ørland:

lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK.

Helligdagen og lovgivningen.

Om dette aktuelle emne skriver bispedømmerådet:

På grunn av at helligdagsarbeidet har tiltatt mange steder i de siste årene og det også på annen måte skjer brudd på helligdagsfreden, vil bispedømmerådet gjøre menighetene kjent med gjeldende helligdagslovgivning.

Denne lovgivningen har sin grunn i en forordning av 1735 og er bindende både for medlemmer av Den Norske Kirke og for andre. Det er straffbart å bryte bestemmelsene i helligdagslovgivningen.

Det er fastslått ved høyesterettsdom av 1914 at forordningen av 1735 bare gjelder i den utstrekning den kan sies å ha vært praktisert. Dette medfører at ethvert brudd på helligdagsfreden som tåles eller tillates gjennom lengere tid, kan bli rettsstiftende. Det gjelder derfor å være på vakt mot utglidninger.

Gjeldende lovgivning med hensyn til helligdagsfreden kan i korte trekk angis slik:

1. Som en alminnelig regel gjelder det at den varer fra kl. 6 om morgenen og til aftensangen er slutt. Der hvor der ikke er aftensang varer den til høymessen er slutt, d.v.s. til 13. Dette gjelder også om det ikke er gudstjeneste på stedet. Første juledag, første påskedag, første pinsdag og langfredag gjelder helligdagsfreden hele dagen. Juleaften gjelder den fra kl. 18.

2. Det er forbud mot alt arbeid så lenge helligdagsfreden varer. Det gjelder arbeid i verksted, i hus eller på gate, handel eller håndverk. Det er også forbud mot jordbruksarbeid. Unntakser er gjort for arbeid i nødsfall og for det som gjøres av hensyn til egen eller andres velferd. Høy og korn kan berges når det er nødvendig. Arbeid som kreves av samfunnsmessige hensyn er også tillatt.

3. Offentlige forestillinger, teater, kino, sports- og idrettsstevner o.l. er forbudt så lenge helligdagsfreden varer. Foruten i de tidsrom som er nevnt under punkt 1, gjelder også forbudet påskeaften og pinseften etter kl. 21. Begrepet off. forestilling omfatter også arrangementer hvor det ikke blirstatt inngangspenger. Det omfatter også sports- og idrettsstevner og skytterlagenes øvelser og konkurranser for så vidt de har karakter av offentlig tilstelning eller det er adgang for andre enn deltakerne.
4. Unntakelse fra den sistnevnte regelen er at sports- og idrettsstevner og sangerstevner kan holdes først pinsdag etter kl. 13.

Dette rundskrivet sendes til menighetsrådene og prestene med anmodning om å gjøre dette kjent. Til underretning sendes det også til politimestrene og lensmennene i bispedømmet. Nidaros bispedømmeråd mai 1951

Arne Fjellbu, formann.

Johan B. Rian.

Hva skal det være til?

G. K. Høyem skriver i sitt menighetsblad «Klokkeklang»:

Det er satt fram et forslag om å oppheve den lovparagrafen som sier at samliv uten ekteskap er et straffbart forhold. En må undre seg over hva de mener med et slikt forslag. Vil det si at heretter skal slike forhold være fullt lovlig, likeverdig med legit ekteskap? Hvordan kan man da si at Norge er et kristent land? Om det ikke er så godt å få slutt på slike uverdige forhold med loven i hånd, så er det nå en styrke for den gode moral og for de trofaste ekteskap at slike forhold blir stemplet som umoralske. Ungdommen bør få vite at samfunnet reagerer mot umoral, for samfunnet er ikke tjent med at heimene og moralen opploses. Å styrke heimen og den lykke-

Dåpen.

Den dåp som Jesus innstiftet oppfattet de første kristne som en dåp for alle, også for barna. Man tenkte overhode ikke den gang etter vår tarkegang: voksendåp - barnedåp. Heller ikke det gamle testamente kjente denne motsetning vi tenker i. Det ser man best på tidspunktet for omskjærelsen - innlemmelsen i pakten -, som jo fant sted mens barnet var spebarn. Den senere jødiske «proselytt-dåpen» gjalt også barna. De første kristne var preget av dette synet og dessuten sto de fram for alt under det sterke inntrykket av Masterens egne ord: La de små komme til meg.

Det nye testamente beretter om fem hele familier som ble døpt. Intet tyder på at barna var unntatt ved disse anledninger. Kirkefedrene ser barnedåpen som noe selvsagt (Eusebius, Cyprian, Ireneus, Origenes, Augustin). Augustin sier at «kirken har alltid praktisert barnedåp, den har alltid holdt fast på

fremmende moral skulle være en mer nærliggende oppgave for samfunnets støtter. I det hele er det kommet fram mange merkelige forslag etter krigen, som viser at krigen har slått djupe sår, og forkvaklet folks sunne overdomme om godt og vondt. En må minnes «Kongespeglens» ord om at uår i folkemoralen er farligere for et folk enn uår på korn. For korn kan man få tak i andre steder - i et knipetak - men å reise opp att moralen er ikke så fort gjort. Den er det lett gjort å rive ned, men vanskelig å bygge opp.

GODT UTVALG av
SØLVVARER
til
BARNEDÅP
BRYLLUP
KONFIRMASJON
JOHN RØHME
GULLSMED - ORKANGER.

den». Polykarp ble henrettet i år 155, og da sier han at han har tjent Herren i 86 år, det må bety fra sin dåp som barn, som har funnet sted i år 69, - det vil si i aposteltiden.

Den eneste motstander av barnedåpen blant kirkefedrene er Tertullian. Han berører såvidt spørsmålet i et av sine skrifter, og sier da at han ikke kan forstå at den «uskylige alder» skulle trenge dåp. Men legg merke til at han hverken kan påberope seg bibelen eller tradisjonen. Det er rent rasjonalistiske grunner han opererer med, - det er hans hjertere som ikke kan begripe dette. Det er så langt fra at Tertullian beviser hva barnedåpens motstandere vil at han beviser det motsatte, nemlig at barnedåpen var fast tradisjon på hans tid (biskop Skard). - Tertullian ble forøvrig kjettet og brøt med kirken.

I over tusen år ble det i det hele tatt ikke reist tvil om barnedåpen. Resultatet av den nyere forskning på dette området er at barnedåpen er like gammel som kristendommen selv, sier den svenske kirkehistoriker Bengt Sundkler. Derfor blir da også barnedåpen praktisert innen alle kirker, også romerkirken, den greske og den koptiske og den armenske kirke. - Hvor skulle de ha denne praksis fra om ikke fra apostlene?

En kirkeminister med et budskap.

Danmark har en kvinnelig kirkeminister. I følge et referat i et blad har hun ved åpningen av en kirkeuke bl. a. uttalte følg. i Jyderup kirke:

- I en salme står at der er kommet fryd på jord, og at Gud har alt ting i sin magt men det er ikke nemnt at få salmene, lovsangene og evangeliets ord til at rime med den tilværelse, der er vor. Det er mærkeligt og foruroligende tider, en ond verden. Vi lever i teknikkens tid. Meneskeden spiste af videnskabens træ, men hvad fik vi ud af det? Molberg forudsagde, at den dag, menneskene lærer at flyve, må de grave huller i jorden og gemme seg der. Vi sidder i dag i disse huller, både legemlig og åndeligt, angst for tilværelsen. Vi kryller os sammen og prøver at dække os, og mange løber underlige steder hen for at få svar på tilværelsens spørsmål. Når det ender, og angstfyldte er over os, lyder det: Jesus friede os ikke fra det. Har kristendommen spillet fallitt? Hvad har den forstået i os og uden om os?

Jesu ord: Du er Petrus, og på denne klippe vil jeg bygge min menighet - var rettet til Simon Peter, der var impulsiv og ikke forstod et muk af, hvad der foregik på forklarelsens bjerg, og som ikke havde kluge og fromme tanker. Peter, det er os, som er opfyldt af vores egne menneskesorger, for det er vi. Den ypperste intelligens og bunker af penge bruges til at finde metoder til at oversvømme verden med blod. Vi trænger til en eneste ting, nemlig Kristi forkynelse, ikke en billig søndagsskole, ikke en kirke, der søger at dække virkeligheden, men en forkynelse om at kun i syndernes forladelse ligger frelse.

Jeg tror, at vi går vel i at komme væk fra at tænke for meget på os selv i godt og ondt og i stedet tænke på Jesu soning, syndsforladelse og oprejsning. Vi skal ikke beskjæftige os så meget med os selv, men mer med dem, Gud har givet os at leve med, Gud, vær med os, når vi prøver at væ-

re din levende menighet på jorden.

OFFER I KIRKENE

I Orkland kirke:

17. mai: Fellesofring til: Kirkens Nødhjelp og Institutt for Kristen Oppsæding. Kr. 269.72.

27. mai: Trøndelag Søndagskolekrets kr. 119.36.

30. mai: Blå Kors kr. 70.—.

6. juni: Sjømannsmisjonen kr. 95.50.

4. juli: Menighetsfakultetet kr. 246.15.

Orkdal kirke:

31. mai: Norsk Misjons Selskap, offer kr. 619.—.

Norsk Misjons Selskap, ettermøte, kollekt kr. 215.—. Tils. kr. 830.—.

7. juni: Trøndelag Indrem. kr. 300.—.

4. juli: Til nytestamenter for konfirmanter kr. 312.16.

30. aug: Indre sjømannsmisjonen kr. 138.80.

Orkanger kirke:

1. mai: Kristne arbeideres forbund kr. 94.—.

9. mai: Til nytestamenter for konfirmanter kr. 228.—.

6. juni: Sjømannsmisjonen kr. 130.27.

GAVER TIL BLADET

Orkland:

Ved Marit Berbu: Berit Berbusæl 5; Gjertru Haugen 5; Sigrid Rønning 5.

Ved J. M. Asbøll: Gurine Asbøll 10.

Ved A. B. Houston: Martin Rise 5; Knut Rise 5; John Sinnes 5; Even Sinnes 4; Anders Lommundal 5.

Ved Nils Ofstad: Erling Digerås 5, Gabriel Bjørnbeth 5; Ola L. Aune 5.

Orkanger:

Ved s. Agot Akseth Sigrid Strandly 5.

Ved Nik. Konstad: Per Korsli 10; Marit Asphaug 5; John Graven 10; Berit Lium 5.

Ved Anton Hoff: Jens M. Jensen 5; Fredrik Gangås 5; Anders Prestmo 5; Asmund Aasland 5; R. Medalen 5;

S. T. 10; A. Svendsen 5; Ildri Solbu 5, J. og J. Jønsberg 5; N. N. 5.

f. 19-4; Berit Kjønli f. 30-4. 20. juni: Ivar Sjømæling f. 13-2 (Trøgstad); Jo-stein Bukten f. 22-5; Tove Korsli f. 19-4; Randi Margrethe Sommervold f. 5-5; Martha Digerås f. 11-5; Kjersti Fossum f. 19-5.

I Orkanger kirke 6. juni: Roar Røhnesmo f. 5-4; Anne Toril Bjørklund f. 19-4. 20. juni: Gunnar Eldevik f. 9-5; Marit Rostad f. 25-4.

DØPTE i juli.

I Orkland kirke 25. juli: Jørleif Li-um f. 30-5; Roy Christensen f. 17-6 (Oslo); Bjørn Evjen f. 15-6 (Ørlandet); Toril Karen Wærdal f. 29-5; Gerd Inger Bakksæter f. 6-6 (Orkdal).

I Orkdal kirke 18. juli: Knut Sæther f. 25-5; Harald Sølberg f. 27-5; Gjermund Eikli f. 28-5; Hilde Dyndal f. 25-5; Inger Margrethe Ljøkelsøy f. 2-6.

I Orkanger kirke 4. juli: Elin Johanne Røhnesmo f. 9-6. 18. juli: Bjørg Annie Andersen f. 26-5.

DØPTE i august.

I Orkland kirke 15. august: Solfrid Ljøkelsøy f. 30-6; Sigrun Oddveig Karlsen f. 1-6.

I Orkdal kirke 1. august: Eli Olava Tømmervik f. 14-4; Mette Borchgre-vink f. 10-5 (Orkanger); Britt Johanne Sletvold f. 27-5. 22. august: Jostein Dørdal f. 23-6; Olav Kvam f. 3-7; Arnt Marvin Fuglaas f. 5-7. 29. august: Johny Sigfred Simonsen f. 22-6.

I Orkanger kirke 8. august: Kjell Gve Blomli f. 1-7 (Orkland); Sigurd Solbu f. 19-6; Kari Johansen f. 4-6; Unni Tungen f. 26-6; Bente Kvakland f. 24-5 (Orkdal); Gunn Venche Lund f. 2-6 (Orkland); Annie Aae f. 30-5. 22. august: Tormod Magnar Sæther f. 10-6. 29. august: Eva Sundli f. 19-6.

VIGDE i mai.

I Orkland kirke: Ingen.

I Orkdal kirke: 15. mai: Fredrik Evjen, Trondheim og Johanne Nilssen, Orkdal. 22. mai: Ola Meås og Valborg Høiseth, begge Orkdal.

I Orkanger kirke: Ingen.

VIGDE i juni.

I Orkland kirke: 5. juni: Sverre Johnsen Meås og Gunvor Olsdtr. Hos-ton. 26. juni: Albert Konrad Solbu og Kjellrun Sandløkk. Osvald Maurits Mørch Lund og Edle Solbjørg Sæther. 19. juni: Sigurd Torbjørn Strømsvåg og Gerd Bodhild Selbekk (Nidaros Domkirke).

PRIKELISTEN**12. s. e. tref. - 12. septbr.**

Orkdal kirke: Leergaard
Svorkmo bedehus kl. 11: Skrondal
Orkanger kirke: Olsen.

14. s. e. tref. - 19. septbr.

Orkdal kirke: Olsen
Crkanger kirke: Skrondal
Orkland kirke: Leergaard.

15. s. e. tref. - 26. septbr.

Orkdal kirke: Skrondal
Orkanger kirke: Leergaard
Høstøn skole kl. 11: Olsen.

16. s. e. tref. - 3. oktober.

Støylen skole kl. 11: Leergaard
Orkanger kirke: Olsen
Orkland kirke: Skrondal.

17. s. e. tref. - 10. oktober.

Orkdal kirke: Olsen
Orkanger kirke: Skrondal
Monset skole kl. 11: Leergaard.

18. s. e. tref. - 17. oktober.

Orkdal kirke: Skrondal
Orkanger kirke: Leergaard
Crkland kirke: Olsen.

19. s. e. tref. - 24. oktober.

Orkdal kirke: Leergaard
Orkanger kirke: Olsen
Moe msjonshus kl. 11: Skrondal.

Bededag - 31. oktober.

Orkdal kirke: Olsen
Orkanger kirke: Skrondal
Orkland kirke: Leergaard.

I Orkdal kirke 5. juni: Jarle Sømervold, Orkanger og Ellen Sønnes, Vinje. Annar Hansen, Geitastrand og Dorthea Skjenald, Orkdal. Torfinn Stølvei og Astrid Reidun Schou, begge Orkdal (Hemne kirke). 12. juni: Johan Eduard Lund, Trondheim og Johanne Fagerholt, Orkdal. 19. juni: Torbjørn Olsen, Orkanger og Herborg Dahl, Orkdal. Leif Folvik, Orkland og Margit Ingegerd Gjønnes, Orkdal. Jostein Kristian Kristoffersen, Kopervik og Bergljot Kleiven, Orkdal. 26. juni: Sivert Halsteinli, Melhus og Marit Synnøve Fløttum, Soknedal. Gunnar Bakken, Orkdal og Magna Midtlyng, Vinje.

I Orkanger kirke 5. juni: Jarle Eggen, Orkanger og Olga Skjølvold, Meldal. 19. juni: Jan Arvid Isdal og Anne Ragnhild Jenssen, begge Orkanger. 26. juni: Arvid Olav Rømmesmo, Orkanger og Mary Ingegerd Schjølberg, Orkdal. 29. mai: Johannes Jonli og Jorunn Vågland, begge Orkanger. (Vigd i Øvre Rindal kapell).

VIGDE i juli.

I Orkland kirke 10. juli: Bernhard Myklebust og Anne Margrethe Solem.

I Orkdal kirke 3. juli: Ingvar Bjørseth, Stjørdal og Hjørdis Ekli, Orkdal. Odd Asbjørn Evjensvoll og Bergljot Fallan, begge Horten. Asbjørn Sigurd Melby, Orkdal og Maria Vassli, Tingvoll. 17. juli: Arne Reidar Steinsøhaug og Marie Ovedie Engmann, begge Orkdal. 24. juli: Oddvar Margido Moksnes, Nordstrand og Aslaug Ansnes, Oslo. 27. juli: Arve Bernhard Snøsen, Orkdal og Wenche Agnetha Øyen, Narvik. 31. juli: Erling Blomli, Orkland og Bjørg Mørken, Orkdal. Agnar Evjen, Orkdal og Gunvor Løkkeen, Trondheim.

I Orkanger kirke 3. juli: Jon Mørkven og Randi Josefine Bergmo, begge Orkdal. 17. juli: Leif Julius Milch Øien og Munveig Kristbjørg Reitan, begge Orkanger. Svein Olav Ognes og Edel Irene Jensen, begge Trondheim. Odd Ekli, Orkanger og Kristine Berge, Orkdal. (I Selbu kirke). 29. juli: Ivar Georg Leverås, Oslo og Kristine Kvernmo, Orkanger (Orkdal sørrenskriver). 31. juli: Knut Fossum, Orkanger og Liv Falch, Strinda. (I Ryneset kirke).

VIGDE i august:

I Orkland kirke 28. aug.: Otto Albert Larsson og Kjelfrid Holte.

I Orkdal kirke 7. aug: Arne Bjørndal og Dagny Lefstad, begge Orkdal. Andreas Ingvald Joramo og Magnhild Sakshaug, begge Orkdal. 14. aug: André Reidar Værås, Isfjorden og Lilli Solfrid Strøm, Orkdal. 21. aug: Harald Lillery, Orkdal og Bertha Johanne Værnes, Trondheim. 28. aug: Asbjørn Johnsen, Ytterøy og Ragnhild Jorunn Garberg, Orkdal. 21. aug: Olav Juul, Kristiansund N. og Oddny Øyasæter, Orkdal (I Henning kirke, Sparbu). 28. aug: Anders Dyndal, og Karen Amalie Utne, begge Orkdal. (Sørensentr. i Strinda). Jon Kristian Kristiansen, Tr.heim og Helga Røhme, Orkdal (I Nidaros Domkirke).

I Orkanger kirke 21. aug: Rasmus Sørheim, Orkanger og Mildrid Sofie Overgård, Namdalseid.

DØDE i mai.

I Orkland 30. april: Ingeborg Sveinsdtr. Eriksen, f. Løftsen 10-7 1873. Død Orkdal Gamleheim, begr. Orkland.

1. mai: Sina Mortensdtr. Meland (Rise) f. 3-3 1875, Død Orkdal Gamleheim, begr. Orkland. Karoline Gril-

Utvale i**KRISTELIG LITTERATUR****Orkdal Bokhandel****Edel Ask Eikli****FANNREM****Klokkarstillinga**

ved Orkdal hovedkyrkje

er ledig - omlag 65 gudst. pr. år, løn kr. 1992,85 + renter kr. 212. Innskot i Statens pensjonskasse.

Søknad kan sendast Orkdal sokneråd, Fannrem, innan 4 veke fra idag.

Orkdal 4. septbr. 1954.

A. Skrondal.

sen f. 18-4 1872. Død Orkdal Gamleheim, begr. Orkanger. 8. mai: Erik Brynjulfsen Leirdal f. 12-2 1866. Død Meldal Gamleheim, begr. Orkland.

I Orkdal 6. mai: Johanna Jonsdtr. Gjølmesli f. 7-3 1872. Død Orkdal Gamleheim, begr. Orkdal. 10. mai: Martha Skjetne f. 3-9 1918. 25. mai: Sivert Larsen Bye f. 26-9 1862.

I Orkanger 11. mai: Anne Elisabeth Hersjedal f. 19-12 1872. Død Meldal Gamleheim, begr. Orkanger.

29. mai: John Olav Sødahl f. 12-1 09.

DØDE i juni.**I Orkland:** Ingen.

I Orkdal 3. juni: Martha Larsdtr. Skorild f. 22-3 1867. 13. juni: Rasmus Mortensen Bjørseth f. 25-12 1862. 23. juni: Sverre Jonsen Sognli f. 19-9 1922.

I Orkanger 3. juni: John Olsen Tronvold f. 20-1 1866. 18. juni: Ingeborg Ustad f. 3-11 1884.

DØDE i juli.

I Orkland 15. juli: Adolf Andreasen Kvernvik f. 13-1 1879.

I Orkdal 6. juli: Andreas Jonsen Fandrem f. 27-12 1880. 14. juli: Ole Olsen Blåsmo f. 16-2 1873.

I Orkanger: Ingen.**DØDE i august.****I Orkland:** Ingen.

I Orkdal 8. aug: Karen Sivertsdtr. Eye f. 25-10 1867. 18. aug: Gjertrud Øyen f. 31-5 1861.

I Orkanger 12. aug: Aksel Ross f. 3-5 1870. 31. aug: Ragnvald Daniel Berg f. 17-11 1893.